

Lesbrief 47 – Van Onwetendheid naar Kennis

Jaar 2

Kim Nataraja

Door in het Evangelie van Thomas het onderricht van Jezus te lezen op een contemplatieve manier, als een Lectio Divina en gecombineerd met meditatie, het contemplatief gebed, worden we geleid naar het zien van de Werkelijkheid zoals die echt is en te ervaren dat wij al één zijn met het Goddelijke door middel van het bewustzijn van Christus dat in ons hart verblijft. Maar Jezus beseft terdege hoe moeilijk dit is voor ons: "Het Koninkrijk van de Vader is uitgespreid over de aarde en de mensen zien het niet". Dit is met name zo omdat wij onze goddelijke essentie binnenin hebben bedekt door onze focus op ons materiële lichaam en zijn behoeftes - en dit maakt ons "dronken" en "blind".

"Jezus zei: Ik stond midden in de wereld en verscheen lichamelijk voor hen. Ik vond allen dronken en vond niemand onder hen dorstig en mijn ziel lijdt pijn om de zonen van de mensen omdat ze blind zijn in hun hart en niet zien, want ze zijn leeg in de wereld gekomen en willen die ook leeg weer verlaten. Maar nu zijn ze dronken. Wanneer ze hun wijn afgeschud hebben, zullen ze berouw hebben."

(Logion 28)

Dit Evangelie daagt ons uit om onze gewoontepatronen waarmee we waarnemen, los te laten, ons te "bekeren", een 'metanoia' te ervaren, om onze manier van zien en zijn te veranderen. Dit vraagt om nederigheid en eerlijkheid zodat we de valse beelden van onszelf, de maskers van ons 'ego', onze 'kleren', los kunnen laten.

"Zijn leerlingen zeiden tot hem: Wanneer zult u zichtbaar zijn voor ons en wanneer zullen we u zien? Hij zei: Wanneer jullie je kleren afleggen zonder schaamte en ze op de grond leggen en met de voeten betreden zoals kleine kinderen, dan zullen jullie de zoon van de levende zien en zullen jullie niet bang zijn." (Logion 37)

Dit is echt niet zo verschillend van wat Jezus zei in de synoptische evangeliën: "Wie mijn volgeling wil zijn, moet zichzelf verloochenen (d.w.z. de ego-illusies achter zich laten)". Als we eenmaal de beperkingen van het ego hebben doorbroken, zullen wij vrij zijn en niet langer gevangen. Alles wat we moeten doen is wakker worden en ontdekken wie wij werkelijk zijn. Deze zoektocht is het belangrijkste element in ons leven.

"Jezus zei: Laat hij die zoekt niet ophouden te zoeken totdat hij vindt. En als hij vindt, zal hij verward zijn en als hij verward is, zal hij zich verwonderen. En als hij zich verwonderd heeft, zal hij overal boven staan en tot rust komen." (Logion 2)

Het is verwarrend om je te realiseren dat de werkelijkheid, die wij hebben geaccepteerd als het enige doel en als de permanente werkelijkheid, in feite niet permanent is maar onderworpen aan voortdurende verandering - geschapen door de gedachten, beelden en behoeftes van ons materiële wezen. Maar als we doorzetten met mediteren kunnen we de sluier van deze illusies oplichten en ons bewust worden van onze ware natuur en de ware natuur van de werkelijkheid. Het resultaat zal dan een intens gevoel van verbazing zijn, wij zullen ons "verwonderen".

Het is door deze enkele uitspraken uit het Evangelie van Thomas duidelijk geworden hoe Jezus' onderricht overeenkomt met datgene waarover gesproken is in de Lesbrieven van dit jaar. De zelfkennis die in de stilte van diep contemplatief gebed verworven is, leidt tot kennis van de Goddelijke Realiteit die Liefde is, en vervolgens naar mededogen voor anderen: *"Er is licht in een mens van licht en hij verlicht de hele wereld"*.